

ಪ್ರಬಂಧ

ಎಂದು ಹೇಳಬುವದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿಯಲ್ಲ, ಲೋಕಗ್ರಂಥಿಕಾಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾಷಿನ ಅರ್ಥಶೋಧನಾಗಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಬೇಕಿದೆ ಎಂಬುದು ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಾಯಲಿಗನ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಂಂಟಕೂತಿರುವ ಚಿತ್ರವಿದೆ. ಕೃತಿಯ ಹೆಸರನ್ನೇ ಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸುವ ಯಿತ್ತವದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಮಾರ್ಪಿಕತೆ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಅವರ ‘ನಡೆದಪ್ಪು ನಾಡು’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಚಿತ್ರ ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಮನಸುಗಳನ್ನು ಚಿಂತನಾಶೀಲರನ್ನಾಗಿಸಲು ಹೊಣಿಸುತ್ತದೆ. ಜನ ತಮಗ ಆಸರೆಯಾಗುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡನಾಡಿಗಳಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರಭಾರತದ ಮೆಳೆಯಪ್ರಾಹಾರಣತಹ ಸಂಭಿಗಳದಲ್ಲಿ ನಾಯಿ, ಕುರಿ, ಕೆಪ್ಪು ಮುಂತಾದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೂ, ಎದ್ದಾಗಿಸಿಕೊಂಡೂ ಸಾಗುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ‘ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚ, ಹಾದ್ರಿ ಜೀವರತ್ಯಾನ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಬ್ಯಾಸಿಕಲ್ನು ಹೊತ್ತುಬಿರುವದಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶಸ್ತಾಕ್ಕೆ ತಾಡಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಜನರ ಜೀವನ ರೂಪಾಂತರ ಪದೆಯಿತ್ತಿದ್ದ ಈ ಸಂಗತಿ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಖಾಂತರ ಹೊಂದಿ ‘ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಸವಾರಿ’ಯಾಗಿ ವಿನೋದಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ, ‘ನಡೆದಪ್ಪು ನಾಡು’ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೈಕಲ್ ಹೊರತ್ತಿರುವವನ ದೃಷ್ಟಿ ಲೋಕವನ್ನು ಮೋಡಬೇಕಾದ ಮಾನವಿಯು ಜರೂರತನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಪ್ರಯುತ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಚಿತ್ರ ರಿಯಾಜ್ ನಲ್ಲಿ ನಾಗುವಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪ್ರತೀಗಿಂಜನ್ನು ಮೋಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇರಲಿ, ಒಂದೇ ಚಿತ್ರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ತರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬನೆ ಜಂಡ್ರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಂಡಾಗಿ, ಕವಿಗೆ ಮಂಡಿಯ ಮೋರೆಯಾಗಿ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಂಡಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿಡಂಬಿಸುವ ಪದ್ಯವೋಂದಿದೆ.

ಭಾರತವನ್ನು ಒಂದು ನಾಡಾಗಿ ನೋಡುವ ಈ ‘ನಡೆದಪ್ಪು ನಾಡು’ ಸ್ಥಳ, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಕಾಡು, ನದಿಗಳನ್ನು

ನೋಡುವಾಗ ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರವನ್ನು ಓದುಗರಿಗೆ ರವಾನಿಸುತ್ತದೆ. ಸೈಕಲ್ ಹೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರ ಲೋಕವನ್ನು ನೋಡುವ ದ್ವಿಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಭಾವಸಂಪನ್ಮೇದನೀಂಥನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತದೆ. ‘ನ್ಯಾಯನಿಪ್ಪಾರಿಗಳ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ’ ಮತ್ತು ‘ಲೋಕವಿರೋಧಿಗಳ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ’ ಅಧುನಿಕ ಕಣಂಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂದರ್ಭದ ಏರಡು ಮಹತ್ವದ ದಾಖಲೆಗಳು. ‘ಲೋಕ ವಿರೋಧಿಗಳ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ’ ಮುಖುಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಗಜವೋಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರವಿದೆ. ನನಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಕಾಡುವ ಏರಡು ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು.

ರೈತಪರಮೋರಾಟಗಾರರು, ಚಳಿವಾರಿಗಾರರು, ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಈ ಮಾತುಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೆಯಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ್ಶ ಬಾಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಿಡು ಅಂತಹ ಅಂತಯೇ ಜೀವಮಾನ ಸವೇಸಿದ ಲೋಕವಿರೋಧಿಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಿವೆ. ಬಸವಣ್ಣನ ವಚನದಿಂದ ಅಯ್ಯ ಈ ಸ್ವೇಂಟ್ಯಂಚಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನುಡಿಗಟ್ಟಿನ ರೂಪತಾಲೀವೆ. ಅನೆ ನಡೆದದ್ದೇ ದಾರಿ ಎಂಬುದು ನಾಳ್ಬಂಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಿರುವ ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶವಾದಿಗಳ ಹೀಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇವದ ಬಾಳನ್ನು ಹಾಸನು ಮಾಡಲು ಜೀವನ ಸವೇಸಿದವರು. ಅದರೆ, ಇದನ್ನು ತಲುಪುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಸಂಘರ್ಷಗಳ ಚೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಕರಿಷ್ಮನದ ಚಿತ್ರ ಯಿತಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದಾಗಿಲ್ಲ ಅದರೊಳಗಿರುವ ಚಿಂತಕರ ಮೇಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಿನಿಂದ ಭಾವವೋಂದು ಸುಳಿದು ಹಾಯುತ್ತದೆ.

ಮೇಲೆ ಪದೆ ಪದೆ ಕಾಡುವ ಏರಡು ಚಿತ್ರಗಳೆಂದರೆ ದೇವನೂರರ ಕುಸುಮಭಾರೀಯ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲ್ಲಿ ನಾನು ಹಣ್ಣಿ ಬೆಳೆದ ಹಣ್ಣಿಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಏರಡು ತೋರಿನ ಕಂಪಂಚಿನ ಮನೆಗಳ ನಡುವ ಹಾದುಹೋಗುವ ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರವು; ಏರಡೂ ಬದಿಗೂ ತಂಗಿನ ಮರಗಳಿವೆ. ಜುಬುರಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿರುವ ಹೋತ್ತಕ್ಕೆ ಹುಂಜವೋಂದು ಏದುರಾಗಿ ನಿಂತು ಅದರ ಮೇಲಿನ ಹಣ್ಣೀಯನ್ನು ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡಲು ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಕಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೈಯನ್ನು ತನ್ನ ಹಲ್ಲಗಳಿಂದ ಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ